

oktober 2010
PPM

provinciaal platform minderheden
Gazet

Nieuwe voorzitter PPM

In de algemene bestuursvergadering van mei 2010 heeft het bestuur afscheid genomen van Göksel Soyugüzel als voorzitter van PPM. Hij blijft beschikbaar als bestuurslid van het platform, maar heeft ervoor gekozen zijn functie als voorzitter neer te leggen. Het bestuur respecteert zijn besluit en bedankt hem voor zijn inzet in de afgelopen periode waarin PPM een groei kende en ook de status van Maatschappelijke Organisatie heeft verworven.

De voorzittershamer heeft Göksel overgedragen aan Aissa Meziani. De nieuwe voorzitter maakt graag van de gelegenheid gebruik zich in de Gazet aan u voor te stellen.

Aissa Meziani

“Vanaf 2006 zit ik al in het bestuur en heb ik het platform goed leren kennen. PPM zet zich met name in om de zelfredzaamheid van minderheden te vergroten. Zelf ben ik van Marokkaanse afkomst en als zoon van een gastarbeider op 16-jarige leeftijd naar Nederland gekomen.

Voor mij als tweede generatie migrant zie ik een grote rol weggelegd als bruggenbouwer. In Limburg gaat het niet anders dan in de Randstad als het gaat om de crisis en het vinden van je plek als individu of nieuwe groep in de

samenleving. Limburg biedt ook veel kansen. Ook wij als nieuwe Limburgers kunnen deze kansen benutten.

Mijn ambities zijn dan ook om de minderheden een betere positie te geven in Limburg. Dat kunnen we bereiken door open te blijven voor samenwerking en nieuwe relevante contacten te leggen met diverse instanties in de provincie. Onze kracht is samenwerking aan te gaan met lokale, provinciale en landelijke organisaties. PPM doet dat al jaren met succes en stemt haar activiteiten af op de actualiteiten in overleg met de Provincie en haar achterban. Het bestuur bestaat uit leden die allemaal in verschillende gemeentes in Limburg over een achterban beschikken en op deze wijze wordt het Platform gevoed met relevante informatie. Dit maakt het voor PPM mogelijk de activiteiten aan te passen aan de vraag en het aanbod. PPM is een provinciale maatschappelijke organisatie die de provincie ook adviseert als het gaat om integratie vraagstukken. De grootste uitdaging voor de komende tijd is om er voor te zorgen dat iedereen erbij hoort in Limburg.

In mijn dagelijkse leven ben ik ambtenaar in de gemeente Roermond, woonachtig in Venlo waar ik ook raadslid ben. Ik ben 39 jaar, getrouwd en vader van een 4-jarige zoon”.

PPM Gazet oktober 2010

postadres ppm Trudy Habets (secretaris) Neuborgh 16, 6002 XV Weert,
telefoon 0495 541310, **e-mail** g_m_habets@versatel.nl

redactie Wim Brouns, Marjo Daniëls, Trudy Habets
postadres PPM-Gazet, Postbus 306, 6400 AH Heerlen, telefoon 045 560 54 61
e-mail m.daniels@maecon.nl
website www.ppmlimburg.nl
samenstelling en redactie Maecon, Postbus 306, 6400 AH Heerlen,
telefoon 045 560 54 61, e-mail info@maecon.nl
website www.maecon.nl

vormgeving en druk Hoenen&vanDooren, Creatieve Communicatie, St. Odiliënberg

mogelijk gemaakt door Deze uitgave kwam tot stand dankzij financiële bijdrage van de Provincie Limburg

provincie limburg

Themabijeenkomst voor ouders en jongeren in Weert

Nog net voor de zomervakantie en midden in de warmste periode van het jaar organiseerde het PPM, samen met lokale zelforganisaties van Weert, een themabijeenkomst voor ouders en jongeren onder de titel: “Onderwijs, Participatie en Vrije Tijdbesteding”. Ondanks het prachtige weer en de naderende vakantie kwam toch een behoorlijk aantal mensen op deze bijeenkomst af om mee te doen aan de workshops.

Jongeren

De workshop voor jongeren (zowel autochtoon als allochtoon), onder leiding van Selcuk Öztürk, vond plaats in de zogenaamde “Dialogbus” van Maecon. Deze bus is speciaal ingericht om ontmoeting en discussie mogelijk te maken tussen jongeren over zaken die voor hen van belang zijn. In de discussie kwam naar voren dat jongeren een beetje tussen of in twee werelden leven. Zelf zijn ze bereid zich aan te passen aan de Nederlandse samenleving en dat doen ze ook. De ouders vinden het belangrijk dat ze hun eigen identiteit behouden. Is dat dan strijdig met elkaar? Een aantal jongeren vond van niet. Je kunt best je eigen identiteit behouden, bijvoorbeeld door je geloof. Belangrijk is wel dat je goed uitlegt aan de autochtonen in je omgeving waarom je aan bepaalde dingen vast wilt houden. Dat hoeft ook geen belemmering te zijn voor je carrière, doorzetten is veel belangrijker. Als aanbeveling naar de overheid kwam met name naar voren dat de onterechte negatieve beeldvorming over moslims bestreden moet worden, evenals vooroordelen. Incidenten mogen niet de opinie over een hele bevolkingsgroep bepalen. Jongeren kunnen daar zelf een belangrijke bijdrage aan leveren door het tegendeel te laten zien.

Ouders

De workshop voor ouders speelde zich af in de vorm van een discussie aan de hand van stellingen. Deze workshop werd geleid door Yassin El Forkani, jongerenimam in Amsterdam Slotervaart. In deze workshop stond de vraag centraal hoe je als ouders je kinderen zo goed mogelijk kunt voorbereiden op het functioneren in de samenleving in Nederland. Hoe kun je er voor zorgen dat je kinderen zich thuis voelen in Nederland, goede burgers worden en een goede toekomst kunnen opbouwen? Een belangrijke vraag daarin is of je als gelijkwaardige

Nederlandse burger geaccepteerd wordt zoals je bent. Wat bij de wet geregeld is, kan in de praktijk wel eens anders uitpakken. Niet iedereen accepteert een collega met een hoofddoek en als sollicitant krijg je nog regelmatig het gevoel afgewezen te worden vanwege je afkomst. Ook elders blijken nog belemmeringen te bestaan. Bijvoorbeeld bij sportclubs. Vooral in crisistijd voelt menig een dat er toch nog onderscheid gemaakt wordt. Discriminatie kun je het niet altijd noemen, het is soms meer een gevoelskwestie. De vraag is nu hoe je je kinderen hierop kunt voorbereiden en voorkomen dat ze gefrustreerd raken of de samenleving de rug toe keren.

Voor veel ouders blijkt dat een moeilijke opgave te zijn. Mede omdat ze merken dat er een botsing plaats vindt tussen hun eigen manier van opvoeden en wat onder autochtone Nederlanders gebruikelijk is. De kinderen willen meer vrijheid zoals autochtone kinderen die hebben en ouders zijn bang dat het dan juist fout loopt. Een aantal ouders in de zaal blijkt hiermee te worstelen. Als vader behoort je het gezag te hebben in je gezin, dat kan niet ter discussie staan. Als ouders mag je geen fouten maken omdat je altijd het goede voorbeeld moet geven. Men is bang voor problemen als kinderen zien dat ouders toch wel eens fouten maken en als kinderen zien dat het in andere gezinnen anders gaat. Dan ontstaan er discussies waar ouders vaak niet goed raad mee blijken te weten. Dan komen ook vaak de frustraties aan de orde zoals hierboven aangegeven: “Alle mensen zijn gelijk maar in de praktijk blijkt toch niet helemaal”.

Handreikingen

De heer El Forkani vat de discussie samen en geeft wat handreikingen, geïnspireerd door de Koran. Daar kunnen ouders steun vinden om dit soort problemen aan te kunnen. Belangrijk is ook dat ouders dit soort zaken tenminste onderling kunnen en durven bespreken. Het betekent nogal wat als je je problemen op tafel legt. Ook al biedt één avond nog niet de oplossing, het is wel zeer prijzenswaardig dat de aanwezige ouders dit gedurfd hebben.

Verslag

Het complete verslag van deze bijeenkomst is op te vragen bij het PPM. Voor adres en telefoonnummer zie de colofon van deze Gazet.

Deze bijeenkomst werd mogelijk gemaakt door financiële steun van de Provincie Limburg.

Informatiebijeenkomsten

Tweede Kamerverkiezingen

In de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen van maart heeft PPM in samenwerking met diverse lokale zelforganisaties een reeks van voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd. Doel van deze bijeenkomsten was om informatie te verstrekken aan de achterban om hen ervan te overtuigen dat ook hun stem belangrijk is.

De vervroegde Tweede Kamerverkiezingen van 9 juni jl waren eveneens aanleiding om hiervoor eenzelfde traject op te zetten. De start van dit traject was op 27 maart tijdens een provinciale bijeenkomst in de Moskee Assalaam in Helden. Deze startconferentie gaf input voor een verdere uitrol van informatiebijeenkomsten in de gehele provincie.

In diverse workshops zijn op 27 maart afspraken gemaakt hoe nu verder? Al deze afspraken zijn verwerkt in een plan van aanpak. In samenwerking met lokale zelforganisaties, sleutelfiguren, moskeebesturen en imams, raadsleden/kandidaten en jongeren is op lokaal niveau een veelheid aan bijeenkomsten georganiseerd om informatie te verstrekken over het politieke stelsel in Nederland en de komende Tweede Kamer verkiezingen. Ieder heeft aangegeven vanuit zijn of haar mogelijkheden en netwerk een bijdrage te leveren aan het doel om aandacht te vragen van de achterban om op 9 juni daadwerkelijk hun stem uit te brengen.

Naast lokale organisaties is door PPM ook contact gelegd voor samenwerking met het Samenwerkingsverband Marokkanen in Nederland (SMN) en het Inspraakorgaan Turken (IOT).

Een belangrijk aspect in dit traject was de publiciteit. Er zijn contacten gelegd met lokale en provinciale media. In de bijlage bij de GAZET editie april 2010 hebben 2 Limburgse kandidaten – Hayat Barrahumun en Mustafa Amhaouch - zich nader voorgesteld.

Heel bijzonder was de bijeenkomst in samenwerking met het Arcus College in Heerlen. De jongeren hadden zich tijdens de lessen voorbereid op het thema verkiezingen en

zich verdiept in de programma's van de diverse politieke partijen. PPM heeft de verschillen uit de programma's van deze partijen op 3 juni voor de jongeren op een rij gezet en toegelicht. Daarna gingen de leerlingen als echte lijsttrekkers met elkaar in discussie om de aanwezige kiezers van hun goede voornemens te overtuigen.

Regionaal zijn er bijeenkomsten georganiseerd in Weert, Helden, Roermond, Reuver, Sittard/Geleen, Heerlen en Maastricht.

3

Sport en diversiteit

Over het algemeen sporten allochtone volwassenen en vooral ouderen veel te weinig. Dat dit negatieve effecten heeft op de gezondheid is duidelijk. Reden voor PPM om hieraan meer aandacht te besteden. Enerzijds door het opzetten van een project "Sport en diversiteit". Een verslag van de bijeenkomst in Lindenheuvel treft u in deze Gazet aan. Anderzijds door allochtone sporters zelf aan het woord te laten.

De redactie heeft enkele interviews gehouden met mensen die op een actieve wijze bij de sport betrokken zijn. We hadden een gesprek met Mohamed Arssi die zelf al jaren actief sporter is, maar daarnaast ook als vrijwilliger/kaderlid actief is. Loek Geraets, eigenaar van een sportcentrum, vertelt enthousiast over de vele (allochtone) sporters die wekelijks in zijn sportcentrum te vinden zijn. En last but not least de inspirerende verhalen van Chajmaa Bellakhal een zeer fanatieke en gerenommeerde thai boxer en Anouar Hadouir die als profvoetballer bij Roda JC actief is.

In deze editie treft u het verhaal aan van Chajmaa Bellakhal en Mohamed Arssi.

Sport: een gezonde verslaving

Een talentvolle sportvrouw

We zijn te gast bij Chajmaa Bellakhal een jonge, zeer enthousiaste thai boxer. Hoe komt een meisje er toe om zich in de vechtsport te begeven? vraag ik haar. "Als jong meisje werd ik vooral door mijn ouders gestimuleerd om aan sport te doen. Ik ben al vroeg begonnen met zwemmen en de reddingsbrigade. Dat groeide al snel uit tot het deelnemen aan wedstrijden", zo verteld Chajmaa. "Op mijn 17e ging ik - na veelvuldig aandringen - met een vriendin mee naar een training thai boxen. Echt iets voor jou, vertelde mijn vriendin. Daar was ik aanvankelijk niet zo van overtuigd. Maar na dat eerste bezoek, was ik inderdaad verkocht. Na 3 maanden speelde ik al mijn eerste wedstrijd. Wat een geweldige sport. Het werkt absoluut verslavend, maar het is ook heel intensief en vraagt om discipline".

4

Beeldvorming

Het thai boxen is nu niet direct een gebruikelijke sport voor een meisje. Over het algemeen is er een beeld van stoere jongens en mannen, niet van een jonge vrouw. Wat is voor Chajmaa de drive om in deze sport "haar mannetje te staan?". Chajmaa is ervan overtuigd dat sport voor iedereen heel belangrijk is. "Het is niet alleen gezond voor je lijf en leden, maar het is ook een goede manier om mensen te ontmoeten, het sociale aspect dus. Doordat deze sport een

behoorlijke conditie vraagt, is die fysieke inspanning daarmee ook geborgd. Een training van 1,5 uur en dat drie maal per week is een vast onderdeel in mijn agenda. En in de voorbereiding naar een wedstrijd toe trainen we een stuk meer en komen er nog extra conditietrainingen bij".

Hoe gaat Chajmaa om met de beeldvorming over de vechtsport?

"Op de eerste plaats wil ik zelf een goed gevoel hebben bij de sport die ik uitoefen. Maar ik zie ook de beeldvorming die er bestaat. Voor mij is de mening van mijn ouders heel belangrijk; dat ik weet dat zij mijn keuze accepteren. Op het moment dat ik wedstrijden in het thai boxen ging beoefenen, was met name mijn moeder daar niet zo enthousiast over. Mijn vader stond wel achter mijn keuze. Mijn moeder heb ik moeten overtuigen. Zij is absoluut positief ten opzichte van sporten maar om haar dochter in de ring te zien vechten, dat ging haar iets te ver. Door veel met haar te praten, zag zij mijn enthousiasme en gaf ze me het vertrouwen om ermee door te gaan".

De sportieve loopbaan

Na de eerste kennismaking met thai boxen bij de sportschool in Helden, is het vrij snel gegaan. Door haar enorme gedrevenheid en discipline bleven de resultaten niet uit. Een hele periode heeft zij zelf trainingen thai boxen verzorgd in het Heldense. Maar op een gegeven moment werd de combinatie van werk, eigen training en lesgeven toch een beetje teveel van het goede.

Op dit moment traint Chajmaa als enige prof A-dame bij sportschool SIAM gym in Valkenswaard bij toptrainer Meki Benazzouz die vele prof vechters in huis heeft en neemt zij regelmatig deel aan wedstrijden.

Vrouwen in de sport

Zoals al eerder aangegeven vindt Chajmaa sporten voor iedereen heel erg belangrijk. Dit geldt natuurlijk ook voor (allochtone) vrouwen, een groep die niet in grote getale actief aan het sporten is. Is het zo dat de vrouwen minder interesse hebben om te gaan sporten?

Chajmaa erkent de belemmeringen die vrouwen ervaren (zoals gemengde groepen of een thuissituatie die het niet toelaat) maar ziet hiervoor wel degelijk mogelijkheden. "Steeds meer sportcentra kennen trainingsuren speciaal voor vrouwen. De vrouwen die al sporten zijn vaak een stimulans voor anderen om hun voorbeeld te volgen.

Nog enkele tips

Het is belangrijk dat ouders hun kinderen op jonge leeftijd stimuleren om actief aan sport te doen. Naast het feit dat het goed is voor je gezondheid, is het een positieve bijdrage voor je eigen ontwikkeling, het geeft je energie, je komt tot rust, en het houdt je jong.

Mohamed Arssi: sportman in hart en nieren

“Zolang ik in Nederland woon ben ik al met voetbal bezig” zegt Mohamed Arssi als ik hem thuis opzoek voor dit interview. “Ik ben eigenlijk al begonnen in Marokko waar ik met de jeugd van mijn dorp (bij Nador) ging voetballen. In 1973 ben ik naar Nederland gekomen en daar kwam ik in aanraking met het cafévoetbal hier in Steyl bij Venlo. Dat speelde zich af buiten de normale vereniging. Een cafévoetbalteam bestaat uit jonge mannen die elkaar ergens ontmoet hebben en het leuk vinden om te gaan voetballen tegen een ander team. Vaak treffen ze elkaar in een café en alles speelt zich af buiten de verenigingen. Maar ze hebben toch een scheidsrechter en grensrechters nodig en daarvoor vroegen ze mij. Zo raakte ik bekend in Steyl. In 1984 vroeg de voetbalclub FC Steyl mij of ik jeugdbegeleider wilde worden. Dat heb ik 13 jaar gedaan en daarna ben ik nog 14 jaar scheidsrechter van de KNVB geweest. Ik heb in die jaren heel wat amateurwedstrijden gefloten door de hele provincie Limburg. Nu ben ik al 7 jaar bestuurslid van de scheidsrechtersvereniging in Venlo”. Ook zonder zelf te spelen kun je dus blijkbaar een hele carrière opbouwen in de sport. “Dit werk vraagt veel tijd en je moet vooral als scheidsrechter een goede conditie hebben. Je loopt toch heel wat over het veld maar ik heb het altijd heel graag gedaan en het heeft mij veel voldoening opgeleverd. Je komt overal, je maakt veel kennissen en vrienden en je wordt geaccepteerd door iedereen.

Jeugdleider

Nu nog kennen de mensen mij hier in Steyl vanuit de tijd dat ze als jeugdspeler met mij mee gingen naar de wedstrijden. Dat heeft mij enorm geholpen mijn plek te vinden in de gemeenschap van Steyl. Daarbij kwam nog dat “mijn” A-team drie keer kampioen geworden is. Dat beschouw ik als een grote beloning voor mijn werk. De vereniging heeft mij er destijds bij gehaald om jonge spelertjes van Marokkaanse afkomst in de vereni-

ging goed te kunnen begeleiden en om problemen te helpen oplossen als die zich voordeden. Ik had natuurlijk veel gemakkelijker contact met de ouders. Daarin ben ik altijd heel eerlijk en consequent geweest. Ik vind dat iedereen gelijk behandeld moet worden en dat hebben de mensen gewaardeerd. Zowel de autochtonen als de mensen van Marokkaanse afkomst. Ik vind voor een sporter heel belangrijk dat hij of zij inzet toont, afspraken nakomt en over de juiste mentaliteit beschikt. Dat kun je kinderen bijbrengen als jeugdleider en daar hebben ze later in hun leven ook nog veel aan. Van de jeugdspelers heb ik er negen kunnen aanmelden voor het jeugdplan van de Eerste Divisieclub VVV hier in Venlo. Daarvan zijn er drie profvoetballer geworden. Dat vind ik voor mijzelf ook wel een succes maar erg belangrijk vind ik dat ze ook een goede opleiding afmaken. Voetballen kun je hoogstens tot je vijfendertigste en daarna moet je ook nog een inkomen hebben”.

Scheidsrechter

De scheidsrechter is de baas op het veld. Ik vraag Mohamed naar zijn ervaringen hiermee. “Eigenlijk heb ik hier nooit moeite mee gehad. Ik ben ook zelden uitgescholden of zo. Eén keer heeft iemand iets lelijks groepen vanwege mijn Marokkaanse

afkomst maar na de wedstrijd kwam die man naar mij toe en bood zijn verontschuldiging aan. Dat heb ik heel fijn gevonden. Mijn doel was altijd om een wedstrijd in een goede sfeer te beëindigen en dat was op die manier toch gelukt”.

De vereniging

Momenteel is Mohamed nog actief in de scheidsrechtersvereniging maar ook als jeugdleider speelde hij een rol in de vereniging. “Je moet samen met de andere elftalbegeleiders elke week de teams samenstellen. Dat doe je in goed overleg en je moet soms over je eigen belang heen stappen. Het kan gebeuren dat je een goede speler tijdelijk aan een ander team moet afstaan omdat daar een speler ontbreekt. Dan moet je het belang van de club en de speler voorop stellen. Dat vraagt ook een goede verstandhouding met de andere begeleiders”. Een speciale rol speelde Mohamed naar de ouders van Marokkaanse afkomst. “Ik ken de mensen en zij kennen mij, daarnaast spreek ik natuurlijk hun taal. Dat maakt het veel gemakkelijker om problemen op te lossen. Je moet dan wel altijd eerlijk zijn. Dan wordt een beslissing over hun kind ook geaccepteerd”.

Sport is belangrijk

“Sport is natuurlijk gezond voor je lichaam en geest. Maar daarnaast leer je ook dingen voor later” zegt Mohamed. “Je leert samenwerken in een team, je leert consequent zijn, je leert elkaar te accepteren zoals je bent. Je leert andere mensen kennen, ook buiten je eigen groep en je leert daarmee omgaan. Daarbij heb je een goede vrije tijdsbesteding. Dat is iets wat veel ouders destijds niet kenden. Vrije tijd bestond niet in de Marokkaanse dorpen”. Ook voor meisjes vindt Mohamed sporten heel belangrijk. “Voor hen geldt hetzelfde als voor jongens. Alleen zie je helaas nog erg weinig meisjes van Marokkaanse afkomst sporten. Dat stuit nog op weerstanden. En als de ouders al toestemming zouden willen geven dan houdt de Marokkaanse omgeving dat vaak tegen. Die sociale controle is helaas nog erg sterk, sterker dan in Marokko zelf. Daar doen veel meer meisjes aan sport en is dat intussen heel gewoon. Ik hoop dat dit hier ook snel gebeurt”. Dat hoop ik met hem en ik bedank Mohamed voor zijn gastvrijheid en medewerking aan dit artikel.

Project “Meer Scouts met Kleur” afgesloten met publicatie

Met het project “Meer Scouts met Kleur” is in Heerlen een unieke stap gezet in het toegankelijker maken van scouting voor allochtone kinderen. Regio Scouting Parkstad Limburg en het Centrum voor Diversiteit hebben samen met vijf scoutinggroepen van Heerlen gewerkt aan het meer divers maken van scouting. Scouting is voor kinderen een uitstekende manier om een aantal belangrijke lessen voor het leven te leren. Respect voor andere mensen en voor de natuur, leren samen werken en samen spelen, omgaan met regels en tradities, zelfstandigheid, zelfvertrouwen, discipline en nog veel meer kun je er leren op een speelse wijze door samen leuke dingen te doen. Ondanks dat scouting in bijna alle landen van de wereld bestaat, doen in Nederland nog nauwelijks allochtone kinderen mee. Dat heeft te maken met cultuurverschillen en onbekendheid maar ook met de manier waarop organisaties van vrijwilligers functioneren.

Codes

6

Eén van de redenen waarom deze organisaties voor relatieve buitenstaanders erg moeilijk toegankelijk zijn, is het bestaan van ongeschreven codes die bij buitenstaanders onbekend zijn. Deze codes bepalen de manier waarop mensen met elkaar omgaan: “zo doen we dat nu eenmaal”. Ongewild kunnen deze codes gaan werken als uitsluitingsmechanisme en niemand kan een vrijwilligersorganisatie verplichten die codes te veranderen of bekend te maken. Van het bestaan van sommige codes is men zich niet eens bewust. Zo'n code kan bijvoorbeeld betrekking hebben op de werving van nieuwe leden. Die worden bij scouting vaak gevonden via kinderen die al lid zijn, maar als je die niet kent, is er meestal geen alternatief. In het project Meer Scouts met Kleur is onder meer geprobeerd die codes zichtbaar te maken. Vervolgens is geprobeerd te voorkomen dat ze werken als uitsluitingsmechanisme. Dat is ook waar het in integratieprocessen vaak om gaat. Vrijwilligersorganisaties staan wat dit betreft nog maar aan het begin.

Sleutelfiguren

Een belangrijke rol in dit proces spelen sleutelfiguren en anderen die toegang hebben tot beide partijen (scouting en allochtone ouders), hun vertrouwen genieten, de culturele achtergronden kennen en weten hoe ze drempels moeten overwinnen. Zij kunnen een belangrijke bijdrage leveren om de codes zichtbaar te maken. Dat is ook in dit project gebeurd zodat inderdaad een aantal allochtone kinderen lid zijn geworden van een scoutinggroep. Uiteraard moet zo'n groep daar zelf ook het nodige voor doen. De groep als geheel moet achter het project staan, bereid zijn te investeren in voor hen nieuwe methoden van werven en begeleiden, bereid zijn om samen te werken met buitenstaanders, open staan voor andere culturen en “nieuwe” ouders een gelijkwaardige rol te laten spelen in de organisatie.

Tijdens het project is gebleken dat vrijwilligersorganisaties vaak informatie en vaardigheden missen om te “interculturaliseren”. De kennis en vaardigheden die hiervoor nodig zijn, is onder de stafleden van scouting niet groter dan bij de doorsnee autochtone Nederlander en hun (voor)oordelen ten aanzien van allochtonen zijn niet anders. Omgekeerd geldt trouwens hetzelfde voor allochtonen. Ook bij hen ontbreekt de nodige informatie en ook bij hen bestaan vooroordelen.

Brochure met ervaringen

Eén van de producten van het project is daarom een brochure met ervaringen van het project, achtergrondinformatie, tips, do's en don'ts en de manier waarop de verschillende partijen in het project gefunctioneerd hebben. Deze brochure is bedoeld voor alle “autochtone” vrijwilligersorganisaties die drempels willen wegnemen voor allochtone nieuwe leden en vrijwilligers. Het project “Meer Scouts met Kleur” is daarin als voorbeeld gebruikt.

Samenwerkingspartners

In het project hebben samengewerkt: Regio Scouting Parkstad Limburg, Centrum voor Diversiteit Heerlen, Stichting Scouting Nieuw Einde, Scouting St. Gerardus Heksenberg, Scouting St. Willibrordus Molenberg, Scouting Vrank en Scouting de Stutters die ook de leden van de regiegroep hebben geleverd. Projectleider is geweest Albert van der Leeuw. Als sleutelfiguren zijn opgetreden Pumla Stevelmans Sajini, Dahou Naili, Karim Bouyaghjdane, Azaz en Zakia Mehallaoui - Aquil. Het project is gefinancierd door het Ministerie van VROM in het kader van de stimuleringsregeling “Ruimte voor Contact”.

De brochure is tegen kostprijs te verkrijgen bij het Centrum voor Diversiteit te Heerlen. Telefoonnummer 045-5714014, e-mail info@centrumvoordiversiteit.nl of Putgraaf 3 6411 GT Heerlen. Scoutinggroepen kunnen ze ook bestellen bij het bureau van Regio Scouting Parkstad Limburg via vz@parkstadlimburg.nl. Zie ook www.parkstadlimburg.nl, knop: contact.

Platform Civil Society in Heerlen organiseert dialoog

In Heerlen is het platform Civil Society actief. Dit initiatief wil een groep mensen bij elkaar brengen die elkaar helpt en ondersteunt, ongeveer zoals dat gebeurt bij burenhulp. Vaak blijft dit soort onderlinge hulp beperkt tot familie, vrienden en burens en is daardoor moeilijk toegankelijk voor buitenstaanders. Die moeten in feite hun eigen "civil society" organiseren. Het platform waar het hier om gaat brengt mensen bij elkaar die geen toegang hebben tot onderlinge hulpkanalen en niet gemakkelijk zelf een platform kunnen oprichten, met name mensen van allochtone herkomst.

7

Om mensen bij elkaar te brengen moet je soms een gelegenheid organiseren waar mensen elkaar kunnen ontmoeten. Op maandag 17 mei 2010 is daarom een dialoog bijeenkomst georganiseerd rond het thema "wat bindt ons als moslims en niet moslims". Het initiatief hiervoor is genomen door Hussein Meziani, lid van het Platform en lid van het moskeebestuur in Heerlen. Bouchaib Saadane heeft de bijeenkomst ingeleid door de vraag toe te spitsen op wat ons bindt als gelovigen, Nederlanders, wereldburgers of gewoon als mensen. Dan zie je dat mensen – naast verschillen – ook een heleboel gemeenschappelijkheden hebben. In de daaropvolgende discussie hebben enkele moslims met name aangegeven op welke punten er overeenkomsten zijn (maar ook verschillen) tussen Islam en Christendom o.a. over de positie van de vrouw in de Islam. Daarover bestaan soms misverstanden en meningsverschillen die met behulp van dialoog kunnen worden opgelost. Om met elkaar samen te werken en zeker om een groep te vormen van mensen die elkaar onder-

steunen en helpen moet je elkaar goed leren kennen. Dat is de bedoeling van deze dialoog die een eerste stap kan zijn.

Informatie

Het Platform Civil Society werkt onder coördinatie van de Stichting Open Huis en in samenwerking met het Centrum voor Diversiteit. Dit project wordt mogelijk gemaakt door Ruimte voor Contact van het ministerie van VROM.

Meer informatie

Meer informatie over het platform is te verkrijgen bij Bert van Duin van de Stichting Open Huis, evanduin@stichtingopenhuis.nl of telefoonnummer 045-5714014.

Het Open Huis bevindt zich in de Luciushof, Putgraaf 3, 6411 GT te Heerlen.

Informatie is ook te verkrijgen bij Chaib Stuiat van het Centrum voor Diversiteit, 045-5714014 of stuiat@centrumvoordiversiteit.nl.

Rectificatie

In de vorige PPM Gazet is een artikel verschenen over de Internationale Vrouwendag, 8 maart 2010, die in Heerlen is gehouden. Daarin zijn abusievelijk niet vermeld de zelforganisaties die deze dag samen met het Centrum voor Diversiteit hebben georganiseerd.

Dat zijn de Stichting Vlinder, Nisa el Maghreb, het Afghaans Sociaal en Cultureel Centrum en de Stichting Irakese Cultuur en Maatschappij Parkstad. Zonder hun inspanning was deze dag niet mogelijk geweest.

De redactie biedt hierbij haar excuses aan voor deze vergissing.

Kleur Bekennen officieel van start

Op zondag 9 mei 2010 is in het Limburgs Museum te Venlo de nieuw ingerichte zaal "Limburg ontstaat...steeds opnieuw" officieel geopend. Deze zaal maakt deel uit van de vaste opstelling en brengt nu ook de geschiedenis van de migratie in Limburg in beeld. De afgelopen jaren is daarover door het museum veel informatie verzameld in het kader van het project Kleur Bekennen. Kleur Bekennen integreert de geschiedenis van migranten en hun kinderen in Limburg in de collectie en de presentaties van het Museum. Migratie vormt een belangrijk aspect van de Limburgse geschiedenis en hoort daarom integraal tot de collectie van het museum. Ook wil het museum hiermee nieuwe doelgroepen aantrekken, namelijk deze migranten. Mensen gaan veel eerder naar een museum als ze er iets van hun eigen verleden of culturele achtergrond kunnen terugvinden. De zaal die nu opnieuw is ingericht betreft de geschiedenis van Limburg vanaf 1794 toen Limburg min of meer één geheel ging vormen. In die zaal wordt nu het verhaal verteld over het ontstaan van Limburg als provincie en de Limburgers.

Migratie kenmerkend voor Limburg

8

Voor de laatste 100 jaar is migratie kenmerkend geweest voor Limburg. Daarvoor vond er al een levendige uitwisseling plaats van mensen tussen wat nu Limburg is met de omliggende gebieden in België, Duitsland en Noord-Frankrijk. Grenzen vormden daarvoor geen belemmering. Dat veranderde in 1914 bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog. Er werd toen letterlijk een ijzeren draad gespannen tussen Nederland en België. Langs de hele grens verscheen metershoog prikkeldraad dat onder stroom werd gezet. Dit hek moest voorkomen dat Belgen massaal zouden vluchten naar het neutrale Nederland en dat er gesmokkeld werd. Veel mensen waren destijds nog onbekend met elektriciteit en de gevaren daarvan. Daardoor vielen er regelmatig slachtoffers die de dood vonden in de draden. In het bos bij Terziet in Zuid-Limburg herinnert een monument aan deze slachtoffers. Toch lukte het een aantal mensen de grens te overschrijden, op de vlucht voor de oorlog.

Veel verschillende achtergronden

De eerste migranten in Limburg na 1900 zijn dus deze Belgische vluchtelingen geweest. Een aantal van hen stierf in 1918 aan de Spaanse griep en ligt onder andere begraven op

de begraafplaats in Heerlen aan de Akerstraat. Na de Belgen kwamen in de jaren tussen de twee wereldoorlogen onder andere mijnwerkers naar Zuid-Limburg. De meesten uit Noord-Frankrijk, België, Duitsland, Polen, Italië en Slovenië. Daarnaast in de jaren '30 Duitse joden op de vlucht voor de Nazi's. In die periode ging het om tienduizenden mensen waarvan een groot deel ook weer vertrokken is.

Na de Tweede Wereldoorlog blijven Poolse soldaten hier hangen. Vervolgens komen in de jaren '50 repatrianten, Indo's en Molukkers uit het huidige Indonesië. Vanaf de jaren '60 tot nu toe zijn het Italianen, Spanjaarden, Grieken, Joegoslaven, Turken, Marokkanen, Tunesiërs, Hongaarse en Vietnamese vluchtelingen en vanaf de jaren '80 vluchtelingen en asielzoekers uit allerlei landen. Recente migranten zijn Oost-Europeanen uit EU-landen zoals Polen en Roemenen. Een vaak vergeten groep migranten zijn de Roma en Sinti die al enkele eeuwen als reizende volken in Limburg wonen. Een bont gezelschap dus met heel verschillende achtergronden en redenen om te migreren. De meesten hebben intussen al lang wortel geschoten in Limburg. Er zijn vandaag de dag nauwelijks Limburgers te vinden waar migratie geen rol heeft gespeeld in de geschiedenis van hun familie.

Limburg ontstaat.....steeds opnieuw

Daarover gaat trouwens één van de onderwerpen die bezoekers van het museum krijgen voorgeschoteld. “Wanneer spreek je nu van een echte Limburger?” Daarover bestaat nogal wat verschil in opvattingen. In de vaste tentoonstelling wordt dat in beeld gebracht. Zestien mensen, waaronder enkele allochtonen, geven hun antwoord op die vragen op een beeldscherm.

Dit onderdeel van het project Kleur Bekennen is te vinden in de nieuw ingerichte zaal “Limburg ontstaat.....steeds opnieuw”. In deze zaal wordt de geschiedenis van Limburg vanaf 1794 in beeld gebracht in een vitrine van vijftig meter lang. Een balk van vijf tijdlijnen, die vijf thema’s voorstellen, voert de bezoekers langs alle vitrines. Eén van die lijnen stelt de migratie voor als één van de belangrijke vormgevers van de Limburgse geschiedenis. Op de tijdlijn staan jaartallen en belangrijke momenten worden op die plek van de tijdlijn in beeld gebracht. Daarvoor gebruikt het museum verschillende middelen, zoals voorwerpen, foto’s en filmpjes waarmee het verhaal verteld wordt van het ontstaan en de verdere groei van Limburg. Gebeurtenissen uit de migratie worden in verband gebracht met andere momenten uit de Limburgse geschiedenis, zoals de opkomst, bloei en einde van de mijnbouw. Dan zie je dat de geschiedenis steeds een nieuwe wending neemt en nooit af is. Limburg ontstaat dus steeds opnieuw en krijgt mede door immigratie steeds opnieuw vorm.

Een karavaan van komen en gaan

Een andere zaal was tot 1september jl ingericht voor de educatieve tentoonstelling “Een Karavaan van komen en gaan”. Daar vertellen drie migranten hun verhaal. Over de droom die ze hadden voordat ze zijn gekomen, de reis naar Nederland en de werkelijkheid die ze hier hebben meegemaakt. Deze tentoonstelling is vooral gericht op scholieren. De verhalenvertellers zoeken de scholen ook op. De zaal zelf is ingericht met een groot scherm in Marokkaans aandoend interieur, een Indische toko en een aantal voorwerpen. Blikvanger is een rode Volkswagenbus met koffers op het dak die de migratie symboliseert. Deze “Karavaan van komen en gaan” reist vanaf 1

september ook letterlijk langs Limburgse gemeentehuizen, bibliotheken, buurthuizen en moskeeën. Wie hierover meer wil weten kan contact opnemen met het museum.

Website “Kleur Bekennen”

Het derde deel van “Kleur Bekennen” is de website: www.kleurbekennen.nl. Daarmee komt het museum bij u in huis. Deze website bevat in de beeldbank informatie, met veel foto’s over de geschiedenis van de migratie van een aantal groepen migranten. Mensen vertellen er ook hun eigen verhaal over hun migratie of die van hun familie. Deze website is interactief, dat wil zeggen dat iedere migrant of nakomelingen daarvan daar zijn of haar eigen verhaal met foto’s kan plaatsen op de verhalenkaart. Dat maakt het project ook weer tot een doorlopend verhaal: Limburg ontstaat..... steeds opnieuw, in dit geval door de verhalen van gewone mensen zelf in beeld gebracht. Aan die verhalen en aan materiaal voor de beeldbank is nog steeds grote behoefte, dus aarzel niet om uw verhaal op de verhalenkaart te zetten of om foto’s op te sturen. Als die nog niet digitaal zijn wil het museum u daar graag bij helpen, waarna u ze weer terugkrijgt.

Bezoek

Voor migranten die hun eigen geschiedenis in beeld gebracht willen zien, is het project Kleur Bekennen een prima aanleiding om het museum eens te bezoeken. Voor groepen zijn op afspraak ook rondleidingen mogelijk. Het Limburgs Museum bevindt zich in Venlo, tegenover het NS station, Keulsepoort 5. Het is open van dinsdag tot en met zondag van 11.00 uur tot 17.00 uur. Het museum is bereikbaar op telefoonnummer 077-3522112 en info@limburgsmuseum.nl. Zie ook www.limburgsmuseum.nl.

Het project Kleur Bekennen is tot stand gekomen met financiële steun van de Steunstichting Limburgse Allochtonen, het VSB fonds, de SNS Reaal fonds en de gemeente Venlo. Het Limburgs Museum wordt gefinancierd door de Provincie Limburg. ■

Themamiddag ‘Mijn Vereniging en Ik’

Op 29 mei organiseerde Voetbalvereniging Lindenheuvel in samenwerking met het Provinciaal Platform Minderheden (PPM) en het Platform Allochtonen Geleen Breed de themabijeenkomst ‘Mijn vereniging en ik’. Het doel van deze themabijeenkomst is elkaar te ontmoeten, elkaars ervaringen uit te wisselen en een mogelijkheid te bieden voor dialoog. Het uiteindelijke doel is de actieve participatie van nieuwe leden en vrijwilligers van allochtone afkomst binnen de vereniging.

Onder de bezielende leiding van de vice-voorzitter van PPM, Bouchaib Saadane, is met elkaar gesproken en gediscussieerd over de manier hoe de actieve participatie van vrijwilligers van allochtone afkomst te stimuleren en te realiseren binnen de voetbalvereniging. Het resultaat van deze themabijeenkomst is dat het bestuur van Lindenheuvel de intentie heeft uitgesproken om een paragraaf ‘Hoe allochtonen te bereiken?’ op te nemen in het voetbalbeleidsplan. Bovendien hebben PPM en het

Platform Allochtonen Geleen Breed hun intentie verklaard om de voetbalvereniging hierbij actief te gaan ondersteunen.

De KNVB gaat via de activiteiten van de verenigingsbegeleider en de uitvoering van het project ‘Voetbalouders’ dit proces verder actief ondersteunen. Nieuw aandachtspunt is de continuïteit van het werk van de verenigingsbegeleider in de nabije toekomst. Op basis van de positieve ervaringen in de gemeente Venlo is daarom geadviseerd om te onderzoeken een combina-

tiefunctionaris bij de voetbalvereniging te detacheren. Na de themabijeenkomst was er volop gelegenheid te genieten van de Marokkaanse gerechten die door de vrijwilligers zijn voorbereid.

WK der Culturen

Op zondag 30 mei vond in Lindenheuvel het WK der Culturen plaats. Dit evenement is tot stand gekomen in samenwerking met de Molukse vereniging KK Bergaul, Partners in Welzijn (PIW) en Wel.Kom. Ondersteuning is gegeven door het Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (COS).

Ondanks wind en regenbuien was er een enthousiaste opkomst van een kleine 20 jeugdteams. Om 12.00 uur opende wethouder Berry van Rijswijk het toernooi. Een club die zich normaal alleen met voetbal bezig houdt, geeft nu met sport de kans aan de multiculturele gemeenschap om te verbroederen en mensen met elkaar te verbinden.

Het belangrijkste doel van het WK der Culturen is om jonge mensen, van verschillende afkomst en culturen, bij elkaar te brengen en het wederzijds begrip en respect te versterken. Een voetbaltoernooi was en is daarbij een belangrijk bindmiddel. Er waren bijna 300 deelnemers, voornamelijk uit de Westelijke Mijnstreek, maar ook uit andere delen van de pro-

vincie. De deelnemers aan het WK der Culturen waren verplicht om te participeren in een aantal zogeheten time-outs, gericht op saamhorigheid en educatie. Geen momenten om rust te nemen, maar om wat verder te kijken dan de neus lang is. Deelnemers moesten proeven van internationale gerechten, verplicht kennismaken van de info van de GGD, meedoen met mystery player Boukari, voettennissen, een Afrikaanse voetbal maken en millenniumdoeltrappen.

“De sfeer was goed en het was een gezellige mix van veel culturen. Door sporten elkaar ontmoeten, dat doel is goed bereikt”, aldus de voorzitter. De FAIR PLAY prijs was voor de Black Panthers NL uit Venlo. Dit jongste team van het toernooi ontving een beker en een Millenniumdoelenbal, omdat zij als team bij elkaar bleven, alle Time Outs goed scoorden en gewoon hun eigen rotzooi opruimden. “Daar kan menig volwassene een voorbeeld aan nemen”.

Verder was de inzet van Fortunaspelers tijdens het WK der Culturen erg positief. Charly van den Ouweland fungeerde in het begin als scheidsrechter en Dino Peltjo, Marcus Rychlik en Nico Vanek leidden het Millennium doeltrappen. Door de inzet van vele vrijwilligers en de positieve bijdrage van vele teams was het met een leuke mix van muziek een evenement dat voor herhaling vatbaar is.

10

Verslag bijeenkomst Ouders en Onderwijs te Venlo – 11 juni 2010

Inleiding

Ouders vervullen een belangrijke rol in het voorbereiden en begeleiden van hun kinderen in de opleidingskeuze. De school speelt hierin ook een grote rol aangezien de leerlingen een groot gedeelte van het jaar op school doorbrengen. Een gedeelde verantwoordelijkheid die vraagt om een goede samenwerking tussen ouders en school.

Doel van de bijeenkomst in Venlo is om ouders en school met elkaar in contact te brengen en de betrokkenheid van ouders bij de opleiding van hun kinderen te vergroten. Maar ook om verwachtingen naar elkaar uit te spreken. Welke rol spelen beiden in de onderwijsloopbaan van de jongeren.

Allochtone ouders zijn nog te weinig bekend met het Nederlandse onderwijssysteem. Van de uitnodigingen van de school voor de ouderavonden, wordt niet voldoende gebruik gemaakt. Leraren geven aan het lastig te vinden allochtone ouders te bereiken. Zij zouden het op prijs stellen meer met ouders in contact te komen om op die manier ook meer begrip voor elkaar op te kunnen brengen en antwoord te krijgen op de vragen: Welke verantwoordelijkheid hebben ouders als het gaat om de opvoeding en tot hoe ver gaat deze? Houdt deze verantwoordelijkheid op bij de school?

Dhr. Aldewereld (directeur College Den Hulster) geeft een beknopte toelichting op het Nederlandse onderwijssysteem. Na de basisschool komen kinderen voor de keuze van een vervol-

opleiding. Dit kan zijn het VMBO, Havo of VWO. De eerste twee jaren zijn bij alle drie de keuzes de basisvorming. Het VMBO is meer praktisch gericht, de anderen meer theoretisch. Voor leerlingen die op het VMBO lastig meekunnen, bestaat nog de mogelijkheid voor een 6-jarige praktijkopleiding. De keuze die een leerling maakt is vaak ook bepalend voor de doorstroom. Maar de mogelijkheid blijft altijd bestaan om door te stromen. De ervaring leert dat vanuit het VMBO 80% doorstroomt naar het MBO; 10-15% naar Havo en 5-10% verlaat het onderwijs. De uitval in Den Hulster is minder dan 5%.

De keuze voor het middelbaar onderwijs is niet altijd makkelijk voor kinderen van 11-12 jaar. Daarom zijn er enkele hulpmiddelen. Enerzijds is dat de Cito-toets. Dit is een landelijke toets voor leerlingen van groep 8 van de basisschool. De uitslag van deze test geeft een indicatie voor het vervolgonderwijs. Door de belasting die de kinderen ervaren bij het maken van deze test, is de uitslag hiervan alleen niet helemaal doorslaggevend. De bevindingen van de docent zijn zeker zo belangrijk. Dit advies komt in een zgn. begeleidingsprofiel. Scholen kunnen er ook voor kiezen niet de Cito maar een andere toets af te nemen.

De keuze voor een vervolg is en blijft lastig. De kinderen zijn immers pas 11-12 jaar als zij deze keuze gaan maken. Ditzelfde geldt bij de keuze voor de richting in het middelbaar onderwijs. Na de tweejarige basisvorming maken de leerlingen (14 jaar) ook een keuze voor de richting die zij willen inslaan. Hun ouders zijn dan vaak degene die ze om raad

vragen of wiens voorbeeld ze volgen. Maar voorop moet staan dat de kinderen zelf achter hun keuze staan. Daardoor blijven zij gemotiveerd en is de kans groter dat zij de opleiding ook daadwerkelijk afronden.

Hoe bereiken de scholen de ouders van hun (Marokkaanse) leerlingen?

Een goede betrokkenheid van ouders bij de opleiding van hun kinderen is erg belangrijk. Hoe kunnen scholen dit bevorderen? Enerzijds nodigen de docenten ouders uit voor de “oudergesprekken”. Dit zijn gesprekken van docent met de betrokken ouders om over de prestaties van hun zoon/dochter te praten. Anderzijds organiseert de school “groepsbijeenkomsten” om informatie te verstrekken en ouders de gelegenheid te bieden vragen te stellen. De scholen kennen ook een mentor waar ouders en leerlingen tussentijds terecht kunnen.

Een andere mogelijkheid is dat ouders zitting nemen in de ouderraad. Dit is een inspraakorgaan van de school waar ouders in contact treden met de schoolleiding over zaken vooral voor ouders (en dus ook voor de leerlingen) van belang zijn.

In de discussie komt de vraag naar voren wat kunnen scholen nog meer doen? Welke rol hebben de ouders zelf? Diverse suggesties komen hierbij naar voren.

Voor de scholen

- Scholen moeten een duidelijke visie en beleid hebben en uitdragen. Niet telkens inspelen op incidentele situaties maar een duidelijke lijn uitzetten.
- Duidelijk aangeven welke knelpunten scholen ervaren bij de begeleiding van allochtone leerlingen en het benaderen van hun ouders
- Concrete afspraken met ouders maken. Bijvoorbeeld bij het starten van de opleiding een “contract” afsluiten met afspraken over hetgeen van elkaar verwacht wordt in de periode dat hun zoon/dochter op de school verblijft. Dit voorkomt vrijblijvendheid. Afspraken kunnen betrekking hebben op communicatie(momenten), vrijwilligerswerk, huiswerkbegeleiding, aandacht voor extra Nederlandse lessen etc.
- Leerlingen en ouders koppelen aan een coach Naar een voorbeeld van Helmond.

- Mentoren die sneller contact leggen met de ouders in het geval van een probleem.
- Meer eenduidigheid in de aanpak van dezelfde problematiek/situaties door de scholen. Deze verschillen in de praktijk nogal per school
- De scholen hebben gezag. Van daaruit ouders blijven benaderen
- Een betere samenwerking tussen basis- en vervolgonderwijs.

Voor de ouders

- Duidelijke communicatie over eventuele culturele aspecten die een rol spelen bij o.a. rapportbesprekingen
- Pleiten voor individuele begeleiding en maatwerk en op basis daarvan in overleg treden
- Kritisch naar zichzelf kijken
- Ouderavonden bezoeken
- Scholen kennen de zgn. ZAT (zorg advies teams) waarin met diverse hulpverleningsinstanties “probleem”leerlingen besproken worden. Dit kan alleen met toestemming van de ouders. Allochtone ouders geven deze toestemming niet zo makkelijk.
- Ondersteuning bieden aan imams en zelforganisaties die regelmatig het belang van goed onderwijs benadrukken.
- Platform instellen gericht op ouders en onderwijs. In Venlo bestaat het PAOO (Platform allochtone ouders en onderwijs) dat is ontwikkeld met subsidie van Forum. Eind 2009 is dit project beëindigd. Er zijn initiatieven om dit opnieuw van de grond te tillen.
- Opvallend is dat telkens dezelfde personen/ouders op dit soort bijeenkomsten aanwezig zijn. Hoe kunnen we de groep bereiken die er niet aanwezig is? Hier ligt een taak voor het nieuwe initiatief (platform onderwijs).
- Delen van ervaringen met elkaar. Goede voorbeelden (als rolmodellen) uitdragen. Ouders moeten met hun problemen naar buiten komen. Er mag geen sprake zijn van schaamte.

Dhr. Aldewereld verwijst tot slot naar een onlangs gehouden onderzoek bij Den Hulster. Enkele Marokkaanse vrouwen hebben een enquête uitgezet onder Marokkaanse meisjes. De resultaten van dit onderzoek - die nog maar in concept gereed zijn - zijn verbazingwekkend. De ondervraagde meisjes geven aan dat zij vinden dat hun ouders niet streng genoeg zijn. Ouders mogen meer grenzen stellen. Thuis praten ouders met hun kinderen Marokkaans en geen Nederlands. De meest bekeken TV-kanalen zijn Arabische zenders. “We zijn in 30 jaar nauwelijks vooruit gekomen”, zo is een van de conclusies.

Het zou bevorderlijk zijn voor het inhalen van de taalachterstand als ouders met hun kinderen in de thuissituatie Nederlands zouden praten. Het goed beheersen van de Nederlandse taal is een belangrijke voorwaarde voor participatie.

Aan het eind van de bijeenkomst spreken de deelnemers met elkaar af over enige tijd opnieuw bij elkaar te komen om te zien of de nu gemaakte afspraken tot verbetering hebben geleid. Maar ook om kritisch te kijken waar nieuwe acties nodig zijn. Vanuit het nieuw te vormen platform ouders en onderwijs - in samenwerking met den Hulster - kan hiertoe de aanzet gegeven worden.

Informatiebijeenkomsten pleegzorg

Aanleiding

Bij de allochtone doelgroep bestaan onduidelijkheid en vooroordelen over de dienstverlening van de pleeg- en jeugdzorg. Uit eerdere studiedagen van zowel PPM als SMKK blijkt dat er nog steeds sprake is van een taboe dan wel een gevoel van schaamte met name bij de eerste en tweede generatie. In geval van problemen geeft men de voorkeur aan het zoeken naar een oplossing in de eigen familiekring. Allochtone ouders zijn onvoldoende bekend met de pleegzorg in Nederland. Daarnaast ervaren de professionals dat het lastig is om allochtonen te bereiken voor de invulling van vacatures maar zeker ook voor het vervullen van de rol van pleegouder.

Bijeenkomst

12

PPM en SMKK organiseren derhalve 2 regionale bijeenkomsten om informatie te verstrekken over de mogelijkheden van instellingen voor jeugdzorg. Maar ook om een discussie op gang te brengen met allochtone ouders over het gebrek aan allochtone pleegouders en het stimuleren van allochtone jongeren om in de jeugdhulpverlening aan de slag te gaan.

De bijeenkomsten worden gehouden op

Vrijdag 29 oktober in Theaterhotel De Oranjerie te Roermond
Vrijdag 19 november in Hotel L'Empereur te Maastricht.

Programma

19.00 uur	Ontvangst met koffie/thee
19.30 uur	Opening
19.35 uur	Korte film over het thema 'pleegzorg'
19.50 uur	Ervaringen van "Fatima" als pleegkind
20.10 uur	Inleiding door een "ervaren pleegouder"
20.30 uur	Korte Pauze
21.00 uur	Inleiding en presentatie Centrum voor Jeugd en Gezin
21.15 uur	Gelegenheid tot het inventariseren van knelpunten en stellen van vragen aan het panel van ervaringsdeskundigen en professionals
21.45 uur	Aanbevelingen en conclusies
22.00 uur	Afsluiting en informeel samenzijn

Informatie?

Trudy Habets • T 0495 541310 • E smkk1@maecon.nl

Marjo Daniëls • T 045 5605461 • E m.daniels@maecon.nl

Hajer Harzi • T 06 30362486 • E Harzi@tiscali.nl

